

РЕШЕНИЕ

№ 696

гр. София, 08.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разглежда дело номер **10212** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 3894/30.08.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав по НАХД № 17789/2023г. по описа на съда е отменено Наказателно постановление /НП/ № 23-2300550/27.10.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, с което на „ВСИЧКО ТОВА“ ООД на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.128б, ал.1 вр. ал.2 КТ. Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и вместо това потвърждаване на НП като законосъобразно издадено. На първо място се оспорват изводите, че процесното нарушение е маловажно такова, тъй като според касатора не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайната за нарушения от този вид. На следващо място се посочва, че дори нарушението да е маловажно, то в случая е регламентирана специална норма – чл.415а, ал.1 КТ и нормата на чл.28 ЗАНН не намира приложение. Оспорват се и изводите на съда за допуснато съществено процесуално нарушение, а именно немотивиране на датата, посочена като дата на

извършване на нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание изложените съображения и направените искания се поддържат чрез юрк.Г.. Ответникът по касационното оспорване чрез адв.В. в съдебно заседание моли обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с извършване на проверка за спазване на трудовото законодателство от посоченото дружество в периода от 28.08.2023г. – 29.08.2023г. било установено, че между „ВСИЧКО ТОВА“ ООД като работодател по см. на § 1, т.1 ДР КТ и Н. И. К. е сключен на 02.05.2023г. трудов договор, прекратен със заповед от 09.08.2023г. Изискано било трудовото досие на К., при което било установено, че в него не се съхраняват изискуемите документи – молба за назначаване на работа, длъжностна характеристика, удостоверение за квалификация, молби и заповеди за отпуск и пр. Това било квалифицирано от проверяващите като нарушение на чл.128б, ал.1 вр. ал.2 КТ, за което срещу дружеството бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП.

Същото съдът приел за незаконосъобразно издадено, тъй като извършеното нарушение, прието за безспорно установяващо се от доказателствата по делото, представлява маловажен случай на административно нарушение, спрямо който приложение следва да намери разпоредбата на чл.28 ЗАНН вр. ТР № 1/12.12.2007г. на ОШНК на ВКС.

На следващо място съдът е изложил съображения за допуснати съществени процесуални нарушения – немотивирана според него е датата на нарушението, посочена в НП, а именно 02.05.2023г. /датата, на която е сключен трудовият договор/, въпреки че е приел същата за практически вярна.

Решението е неправилно.

Разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗАНН предвижда, че за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Според дефиницията по § 1, т.4 ДР ЗАНН "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Посочената за нарушена разпоредба на чл.128б, ал.1 вр. ал.2 КТ създава задължение за работодателя да води трудово досие на всеки работник или служител като трудовото досие на работника или служителя се създава при постъпване на работа и в него се съхраняват документите във връзка с възникването, съществуването, изменението и прекратяването на трудовото правоотношение.

В конкретния случай в досието на К. е установено, че се съдържа единствено трудовият договор, сключен между нея и работодателя, справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ от 02.05.2023г. и заповедта от 09.08.2023г. за прекратяване на трудовото правоотношение. Така посоченото съдържание обуславя извод за неизпълнение на горепосоченото задължение, съответно за извършено административно нарушение. Последното не разкрива белезите на маловажен случай, тъй като не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайната за този вид нарушения, не се установяват и доказателства за наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства.

Отделно от това, в приложимия специален закон в чл.415в /а не чл.415а, както се посочва в касационната жалба/, се съдържа уредба на маловажните случаи на административни нарушения, която изключва приложението на чл.28 ЗАНН. Съгласно ал.1 от посочената разпоредба за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В ал.2 са регламентирани изчерпателно случаите, които не представляват маловажни нарушения по дефиниция като процесното не е сред тях. Следователно за извършване на преценка за наличието на маловажност следва да бъдат изследвани признаците по ал.1. В случая липсва първата предпоставка, а именно нарушението да е отстранено веднага след установяването му – принципно това не би могло да стане, тъй като означава, че работникът/служителят, с когото трудовото правоотношение е вече прекратено, следва да изготви документ „със задна дата“ - молба за назначаване на работа.

Неправилен е и изводът на съда за допуснато съществено процесуално нарушение по отношение посочване на датата на нарушението – след като трудовият договор е сключен на 02.05.2023г., то документите като молба за назначаване на работа и удостоверение за квалификация, представляващи основание за възникване на трудовото правоотношение и задължителна част от трудовото досие, е следвало да бъдат по него към деня на възникване на трудовото правоотношение, а именно датата на сключване на трудовия договор.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което процесното НП да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

При този изход на касатора се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в размер на 80 лева, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3894/30.08.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно

отделение, 20-ти състав по НАХД № 17789/2023г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-2300550/27.10.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, с което на „ВСИЧКО ТОВА“ ООД на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.128б, ал.1 вр. ал.2 КТ.

ОСЪЖДА „ВСИЧКО ТОВА“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.